

Komfortowe i trwałe nawierzchnie asfaltowe w przestrzeni publicznej i na ciągach pieszo-rowerowych

tekst: **AGNIESZKA KĘDZIERSKA**, LOTOS Asfalt Sp. z o.o., zdjęcia: **LOTOS Asfalt Sp. z o.o.**

Asfalt jest najbardziej powszechnym i funkcjonalnym materiałem do budowy nawierzchni komunikacyjnych. Drogi asfaltowe są ciche, równe, bezpieczne, trwałe i proste w budowie i w utrzymaniu. Niezależnie, czy jesteś kierowcą roweru, osobą niepełnosprawną, dzieckiem jadącym hulajnogą, turystą ciągnącym walizkę na kółkach, czy idziesz właśnie na wysokich obcasach – nawierzchnia asfaltowa będzie dla Ciebie najbardziej komfortowa.

Przykładowe asfaltowe chodniki i ciągi pieszo-rowerowe (od lewej) w Szwajcarii, w Katowicach, w Gdańsku

Nowoczesny świat pełen jest ruchu. Chcąc zapewnić nową jakość przestrzeni publicznej, warto sięgnąć po najlepsze europejskie wzorce. Asfaltowe chodniki i ciągi pieszo-rowerowe są bardzo powszechne w Szwajcarii, Austrii, Francji, we Włoszech, w Irlandii oraz Wielkiej Brytanii. Asfalt jest materiałem, w którym drzemie ogromny potencjał. Wśród nowoczesnych, wielofunkcyjnych technologii asfaltowych oprócz powszechnych mieszanek z betonem asfaltowym czy mastyksu grysowego mamy wyciszające i wodoprzepuszczalne nawierzchnie porowate, poprawiające bezpieczeństwo przez redukcję filmu wodnego, a także szczelne i trwałe asfalty lane. Ekologów zainteresują energooszczędne technologie redukujące ślad węglowy (*carbon footprint*). Należą do nich mieszanki o obniżonej temperaturze na ciepło z asfaltami typu WMA (*warm mix asphalt*), czy też z granulatem asfaltowym z recyklingu.

Ogromnym atutem nawierzchni asfaltowych jest ich równość. Nawierzchnia asfaltowa posiada zdecydowaną przewagę nie tylko nad kostką granitową i betonową, ale również płytą chodnikową. Niejednokrotnie można zobaczyć kobiety na wysokich obcasach czy osoby o kulach inwalidzkich, które schodzą z chodników z nawierzchnią z kostki na asfaltową ulicę lub ścieżkę rowerową, aby ułatwić sobie przejście. Podobnie rowerzyści zjeżdżają ze ścieżek rowerowych zbudowanych z kostki, wybierając równe drogi asfaltowe. Asfalt ma lepszą przyczepność i najmniejsze opory toczenia. Rowerzysta jadący po nawierzchni asfaltowej jest w stanie pokonać dwukrotnie (!) większy dystans niż po drodze z fazowanej kostki betonowej, zużywając przy tym tę samą ilość energii. Asfalt powoduje o wiele mniejsze wibracje niż inne nawierzchnie utwardzone [1],

nie naraża jeżdżących na nieprzyjemne drgania. Dbając o zdrowie rowerzystów, w niektórych krajach zakazano budowy dróg rowerowych z innych materiałów niż asfalt.

W Polsce coraz częściej pojawiają się jednoznaczne rekomendacje dotyczące stosowania nawierzchni asfaltowych na drogach rowerowych. W pomorskich *Wytycznych projektowania i utrzymania turystycznych tras rowerowych* z 2019 r. [2] rekomenduje się budowę dróg rowerowych z dwóch warstw asfaltu z uwagi na trwałość i odporność na niszczenie przez korzenie drzew. Asfalt jest też rekomendowany przez GDDKiA [3]. Wybór asfaltu jest elementem projektowania uniwersalnego, uwzględniającego interesy najszerszej grupy uczestników ruchu.

Literatura

- [1] Wuppertal Institut (online). Dostępny w Internecie: www.wupperinst.org (dostęp 26 października 2020).
- [2] *Wytyczne projektowania i utrzymania turystycznych tras rowerowych*, 2019 (online). Dostępny w Internecie: <https://dt.pomorskie.eu/documents/100752/2723571/Wytyczne+projektowania+i+utrzymania+turystycznych+tras+rowerowych.pdf/cdd2de43-5336-4ca3-91ef-ff826409d07a> (dostęp 20 października 2020).
- [3] *Wytyczne dla infrastruktury pieszej i rowerowej*. GDDKiA. Warszawa–Kraków 2017.

 LOTOS Asfalt

www.lotosasfalt.pl

